

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Partos és Noblet Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Tóth Csaba ügyvéd) által képviselt **Műsorszolgáltató** felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Réviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi április hó 28. napján kelt 23.K.32.974/2007/11. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét az alperes 1194/2007. (V.23.) számú határozatának felülvizsgálata iránt. A határozatban az alperes megállapította, hogy a felperes mint műsorszolgáltató 2007. február 18-án 12 óra 3 perces kezdettel sugárzott „.....” című műsorszám nem megfelelő korhatár besorolásával megsértette a Rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 5/B.§-ának (3) és 5/C.§-ának (2) bekezdését, és

ezért az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés e) pontja és a 135.§-a alapján a felperest 1.000.000 forint bírság megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a határozat tartalmazta azokat a sokkoló jeleneteket, melyek az alperesi álláspont szerint a műsorszám III. kategóriába sorolását indokolta, valamint a kiszabott szankciónál figyelembe vett mérlegelési szempontokat, az alperes eljárási szabályt sem sértett. Az elsőfokú bíróság osztotta az alperesi álláspontot a tekintetben, hogy a műsorszámot a felperes nem a megfelelő korhatár kategóriába sorolta, figyelmen kívül hagyta a 1494/2002. (X.17.) számú ORTT határozatnak a III. kategóriába soroláshoz megadott szempontjait. Az erőszak bemutatása alkalmas lehetett a kiskorúak egészséges lelki fejlődésének, kialakulóban lévő értékrendjének a megzavarására. A kiszabott bírság vonatkozásában kifejtette, hogy a tárgyi esetben jogosulatlanul elért bevétel nem állapítható meg, így ezen az alapon nem kerülhetett sor a bírság meghatározására, míg a mérlegeléssel kiszabható bírság alsó harmadába meghatározott mérték megállapításakor az alperes törvénysértést nem követett el.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes az alperesi határozatra is kiterjedően az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a megállapított jogsértés és a kiszabott bírság mellőzését, vagy enyhébb a szankció alkalmazását kérte. Álláspontja szerint a jogsértést nem követte el, az Rttv. vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő módon sugározta a kifogásolt műsorszámot, annak az Rttv. 5/B.§-ának (3) bekezdése szerinti III. kategóriába történő besorolása indokolatlan. Az elsőfokú ítéletben és az alperesi határozatban foglalt megállapítások tévesek, mivel a kifogásolt jelenetek valóban megtörtént bűneseteket rögzítenek, a képsorokat kísérő szöveg egyértelműen beazonosíthatóvá teszi a képsorok tartalmát, azt, hogy ki követ el bűncselekményt és ki az, aki önvédelemből, vagy más személyek védelme érdekében cselekszik. Nincsenek olyan motívumok a műsorszámban, melyek alkalmasak lennének a bűnelkövetők iránti szimpátia felkeltésére, vagy a bűncselekmények igazolására, így a fiatalabb korosztály értékrendjének a torzítására, ezért nem voltak alkalmasak, hogy a 12-16 év közötti korosztály értékrendjét károsan befolyásolja. Azok a jelenetek, amelyek az ítélet indokolása szerint más besorolást igényeltek volna, nem önbíráskodást, hanem civilek, illetve rendőrök jogos önvédelmére és más személyek védelmére irányuló cselekedeteit mutatják be. A képsorok maradéktalanul eleget tettek az alperes hivatkozott 1494/2002. (X.17.) számú határozatában megfogalmazott követelményének, hiszen valamennyi jelenetből világosan kitűnik, hogy a főhős életveszély, vagy egyéb fenyegetés elhárítása érdekében folyamodik erőszakhoz, önkényről, önbíráskodásról így szó sem lehet. Nem osztotta azt az álláspontot, hogy a műsorszámban látható erőszakos cselekmények könnyen utánoszható formában, és helyenként túlzott részletességgel kerültek bemutatásra. E tekintetben elkerülte úgy az elsőfokú bíróság, mint az alperes figyelmét, hogy a szóban forgó műsorszám un. „.....” jellegű műsor, amely valós eseményeket mutat be, amatőr, vagy biztonsági kamerás felvételeken. Olyan felvételekről van szó, amelyhez hasonlóak hazai vonatkozású, illetve nagy nemzetközi visszhangot kiváltó bűncselekmények esetében hírműsorokban is feltűnhetnek és fel is tűnnek, ahol értelemszerűen nem

kerülnek sem a II., sem a III. kategóriába besorolásba. A szóban forgó felvételek természetesen rögzítik az elkövetett bűncselekményeket, nem tartalmaznak filmes trükköket és túlzó jeleneteket. Az amatőr és a biztonságos kamerás felvételek képminőségüknél fogva is alkalmatlanok arra, hogy túlzott részletességgel mutassák be az erőszakos jeleneteket.

A kiszabott bírság mértékével kapcsolatosan előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a bírság mértékének a jogszerűségét, hiszen a felperes éppen azt kifogásolta, hogy az alperes indokolatlanul a maximálisan kiszabható bírságot állapította meg. Ehhez képest az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott arra, hogy a bírságot a törvényi keret alsó harmadában állapította meg az alperes. Az alperes semmilyen fokozatosságot nem tartott szem előtt és kíséreltet sem tett a bírság Rttv. 135.§-ának (1) bekezdésében meghatározott módon történő megállapítására.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen feltárt tényállásból helyes jogi következtetést vont le. Fenntartotta, hogy a perbeli műsorszám tartalmazott olyan részeket, amelyek miatt indokolt lett volna a III. kategória alkalmazása a kiskorúak védelme érdekében. A felperes korábban számos esetben megsértette a kiskorúakra vonatkozó rendelkezéseket és jogkövető magatartást nem tanúsított, ezért a legmagasabb mértékű bírságot szabta ki vele szemben.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla kiemeli a műsorszám minősítésére vonatkozó jogszabályi rendelkezés megfelelő alkalmazásának fontosságát a kiskorúak védelme érdekében. A műsorszám helyes klasszifikációjánál számos jellemzőt kell vizsgálni: többek között figyelembe kell venni az erőszak megjelenítési formáit, módszereit, mértékét, indokoltságát, azt, hogy az erőszak, mint a konfliktusok megoldásának lehetséges eszköze jelenik meg, a műsorszám hatását a védett korosztályra.

Az Rttv. 5/B.§-ának (3) bekezdése szerint, azt a műsorszámot, amely alkalmas a tizenhat éven aluliak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésének kedvezőtlen befolyásolására, különösen azáltal, hogy közvetett módon utal erőszakra, illetve szexualitásra, vagy témájának meghatározó eleme az erőszakos módon megoldott konfliktus, a III. kategóriába kell sorolni. Az ilyen műsorszám minősítése: tizenhat éven aluliak számára nem ajánlott. Az 5/C.§-ának (2) bekezdése szerint a III. kategóriába sorolt műsorszám megfelelő jelzéssel ellátva 21.00 és 5.00 óra között tehető közzé, és az 5/A.§-ának (2) bekezdése tiltja a műsorelőzetés közzétételét olyan időszakban, amikor az általa bemutatott, ismertetett műsorszám nem lenne közzétehető.

Az alperes a 1494/2002. (X.17.) határozatában iránymutatást adott az 5/B. § szerinti minősítésnél irányadó szempontokról.

Az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§-ában foglalt jogkörében eljárva, valamennyi körülmény

gondos mérlegelésével hozta meg döntését, amelyet körültekintően, részletesen és okszerűen indokolt, figyelembe véve a kialakult bírói gyakorlatot is. A kiszabott szankció vonatkozásában az ítélet indokolási része pontosításra szorult, döntése azonban érdemben helytálló.

A fellebbezésben foglaltakkal ellentétben a másodfokú bíróság álláspontja teljes mértékben megegyezik az érintett jelenetek kapcsán az alperes határozatában és az elsőfokú ítéletben kifejtett álláspontokkal, melyeket megismételni nem kíván. A feldolgozott téma az erőszakos konfliktus megoldását magában hordozta, meghaladta a II. kategória kereteit. A tizenhat éven aluliak akár valós események, akár kitalált események láttán csábíthatók olyan hősökkel való identifikációra, akiket az antiszociális, destruktív vagy erőszakos viselkedésformák jellemeznek. Ezek kettős értékrendet, a gyermekben identitászavart, morális bizonytalanságot kelthetnek, ami miatt a tárgyi műsorszám vonatkozásában indokolt lett volna tehát a magasabb kategóriába való sorolás.

A fenti kontextusban a másodfokú bíróság nem értett egyet a felperes fellebbezésében kifejtett érveivel, nem vitatva, hogy a hasonló műsorszámnak helye lehet az elektronikus médiumokban de csak a megfelelő minősítéssel és megfelelő időben való közreadásával.

Az alperes a műsorszám egészére folytatta le ellenőrzését, tényállási elemként mutatta be azokat a szegmenseket, amelyek a műsorszám magasabb kategóriába való sorolását indokolják, melyek a besorolás minősítése tekintetében megalapozzák az alperesi álláspontot, melyet az elsőfokú bíróság részletesen kifejtve helytállóan elfogadott.

Az alperes határozata a szükséges mértékben tartalmaz indokolást úgy a jogkérdésben, mint a kiszabott szankció vonatkozásában, így az anyagi és eljárásjogi jogszabályoknak megfelelt, annak megváltoztatása vagy hatályon kívül helyezése a Pp. 339.§-a szerint nem volt indokolt.

Az Rttv. 135.§-ának (1) bekezdése szerint jogosulatlanul végzett műsorszolgáltatás, illetve az e törvényben előírt bejelentés nélkül vagy attól eltérő módon végzett műsorelosztás és műsorszétosztás esetén a felelőssel szemben a Testület a jogosulatlanul elért bevétel kétszeresének megfelelő, vagy ha ez nem állapítható meg, tízezer forinttól egymillió forintig terjedő bírságot szabhat ki, melyet az Alapba kell befizetni.

Az alperes a bírságot a jogszabályban meghatározott felső határban, azaz 1 millió forintban szabta ki. E vonatkozásban az elsőfokú ítélet indokolása pontatlan, de ez érdemi döntésére nincs kihatással, ugyanis az alperes a határozatában részletezte azokat a jogsértéseket, amelyek miatt a felperest szankcionálta, utalva a műsorszám epizódjának korábbi sugárzása során elkövetett jogsértés miatt kiszabott 1 millió forint bírságra is, melyre tekintettel indokoltnak látta az azonos mértékű bírság kiszabását. A műsorszám közreadásából eredő bevételét a felperes

az eljárások során nem tárta fel, ily módon jogosulatlan elért bevételt az alperes nem állapított meg, ezért az Rttv. 135.§-a szerint a kiszabható bírság második fordulata szerint jogszerűen gyakorolta mérlegelési jogkörét, melyről határozatának indokolásában számot adott.

A bíróság a jogsértés megállapítása mellett kiszabott szankció vonatkozásában méltányosságot nem gyakorolhat, az alperesi döntés felülmérlegelésére akkor nyílt volna lehetőség, ha az alperes a mérlegelendő szempontokat nem vizsgálja, vagy ellentmondásos döntést hoz.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesnek a másodfokú eljárásban felmerült költségének megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla a felperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte, míg a fellebbezési illetéket a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles viselni.

Budapest, 2008. évi november hó 6. napján

. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

Dr. Losonczy Erzsébet s.k. előadó bíró,

A kiadmány hitelül:
bíróági írnok